

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/210/2019
Identifikačné číslo spisu:	2511206892
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2511206892.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 28, zastúpenej JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom, so sídlom v Dolnom Kubíne, J. Ťatliaka č. 2051/8, proti žalovanému Y. V., bývajúcemu v Y., o zaplatenie 618,01 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 9C/235/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. marca 2016 sp. zn. 26Co/118/2015, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave z 24. marca 2016 sp. zn. 26Co/118/2015 a rozsudok Okresného súdu Piešťany z 19. novembra 2014 č. k. 9C/235/2011-61 a vec vracia Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 19. novembra 2014 č. k. 9C/235/2011-61 I/ zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Piešťany zo 6. júna 2011 č. k. 3Ro/137/2011-22, II/ žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 286,07 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 109,31 eur od 28. januára 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 176,76 eur od 28. januára 2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, III/ vo zvyšku návrh zamietol, IV/ určil, že zmluvné dojednanie v dodatku k zmluve o pripojení č. XXXXXXXX z 30. októbra 2008 článok 4 v znení: „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku (331,94 eur). V prípade žiadosti účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky podniku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto dodatku nezaniká právo podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.“ je ako neprijateľná podmienka neplatná a V/ o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil, pokiaľ šlo o

vec samu, právne ustanoveniami § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k/ a ods. 5, § 517 a § 544 ods. 1 a 2 O.z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ a b/, ods. 3 písm. a/ a ods. 4 písm. a/ a b/, ako aj § 42 ods. 4, § 43 ods. 1, 3 písm. b/ a ods. 5 písm. b/ a e/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách; § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); vecne potom záverom o existencii právneho vzťahu účastníkov (na základe zmluvy o pripojení) a záväzku žalovaného zaplatiť cenu poskytnutých služieb, čo ale, ako uviedol neplatilo o zmluvnej pokute. Dojednanie takejto pokuty v zmluve, ktorá mala charakter spotrebiteľskej zmluvy bolo treba podľa okresného súdu považovať za neprimeranú sankciu a príslušné dojednanie preto aj za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku, keď v skutkovo obdobnom prípade (čo do podmienok uloženia zmluvnej pokuty) rozhodovali už iné všeobecné súdy Slovenskej republiky a táto podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú a teda neplatnú. Uviedol, že ak určitá zmluvná podmienka (v danom prípade dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty) bola v inom konaní právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, a ak si dodávateľ používanie problémovej klauzuly neobhájil, je povinný zdržať sa jej ďalšieho používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Súd prvej inštancie konštatoval, že by bolo v príkrom rozpore s princípom právnej istoty, aby súdy v rámci jednej republiky v obdobných veciach (o nárokoch uplatnených na tých istých skutkových základoch) rozhodovali rôzne. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd návrh v časti zmluvnej pokuty s príslušenstvom zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. a vecne pomerným úspechom účastníkov konania.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 24. marca 2016 sp. zn. 26Co/118/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej, v časti určenia neplatnosti a neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj v časti trov konania potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Považoval za potrebné dodať, že súd prvej inštancie správne ustálil spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi účastníkmi a správne z úradnej povinnosti na tento vzťah aplikoval ustanovenia platného právneho poriadku, zamerané na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že návrh v zamietajúcej časti nie je dôvodný, keďže nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ustanovenia § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov. Prvoinštančný súd skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok žalobkyne na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o pripojení, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, preto je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ bolo namietané, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal so zvýhodnenou kúpnu cenou mobilného telefónu a hodnotou benefitu, ktorý bol zabezpečený zmluvnou pokutou odvolací súd udáva, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení nevyplyva povinnosť žalovaného splatiť žalobkyni zvýhodnenú kúpnu cenu mobilného telefónu, pretože len obchodnou politikou žalobkyne, že predávala mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu, rozdiel medzi skutočnou a zvýhodnenou cenou je tak výsledkom zmluvného konsenzu medzi ňou a žalovaným. Tento konsenz nemôže byť zo strany žalobkyne menený prehodením rozhodnutia, ak sa nesplnenia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladala. Podľa názoru odvolacieho súdu preto nemožno v dôsledku tvrdeného porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného platiť cenu služieb alebo zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas, prehodnocovať obsah predtým uzavretých zmluvných dojednaní. Prípadná zvýhodnená kúpna cena mobilného telefónu alebo hodnota benefitu preto nemajú vplyv na posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute v prejednávanej veci. Povinnosťou súdu je primárne skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľskom vzťahu a až po posúdení ich platnosti je možné pristúpiť k posúdeniu oprávnenosti uplatneného nároku z hľadiska platných zmluvných dojednaní na základe skutkových okolností po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy, keďže z neplatných zmluvných dojednaní nie je možné vyvodiť opodstatnenosť nároku z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti, preto v súvislosti s posudzovaním prijateľnosti zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute nebolo možné prihliadať na skutkové okolnosti prípadu po uzavretí zmluvy, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu návrhu (nezaplatenie ani len jednej faktúry - „hovorné“). V zmysle uvedeného preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. Namietala, že v konaní došlo k procesnej vade konania

uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože v rámci konania na prvej inštancii súd pred vydaním rozsudku neumožnil žalobkyni vyjadriť sa k zamýšľanému vysloveniu základnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú, ani ju obhájiť alebo vysvetliť. V rámci odvolacieho konania konajúci súd nevytýčil pojednávanie, čím žalobkyni nedal možnosť na predkladanie ďalších dôkazov a argumentov. Nesprávny postup súdu prvej inštancie spočíval v neoznámení zámeru posudzovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, kedy súd neodročil pojednávanie za účelom zabezpečenia účasti a vyjadrenia žalobkyne k úvahám súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky a ani nevyzval žalobkyňu na písomné vyjadrenie k týmto úvahám vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v čl. III. bod 4 zmluvy. Mala za to, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok neprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., keď žalovaného podľa jej tvrdenia nie je možné považovať za spotrebiteľa a vzťah založený Zmluvou za spotrebiteľský. Dovolateľka napokon namietala, že rozsudok súdu v napadnutej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), konkrétne v nesprávnej aplikácii ustanovení § 53 ods. 1 a § 53 ods. 3 písm. h/ Občianskeho zákonníka na daný skutkový stav a to vo vzťahu k vyslovenej neprijateľnej podmienke, pretože pre aplikáciu týchto ustanovení v danom prípade nebol žiaden dôvod. Dôvody nesprávneho právneho posúdenia veci súdom v tejto časti dovolateľka podrobne uviedla v dôvodoch svojho dovolania. Z týchto dôvodov žiadala rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a to v časti, ktorou bol potvrdený výrok rozsudku okresného súdu o určení, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve o pripojení č. XXXXXXXX z 30. októbra 2008 článok 4 v znení: „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktoorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku (331,94 eur). V prípade žiadosti účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky podniku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto dodatku nezaniká právo podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.“ je ako neprijateľná podmienka neplatná, a teda aby sa zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie v časti jeho štvrtého výroku. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“). Najvyšší súd Slovenskej republiky, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie v prejednávanej veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1, 2 CSP), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 CSP).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

8. Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek

rozhodnutie. Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone (por. § 238 a § 239 O.s.p., alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (por. § 237 O.s.p.).

9. V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1), ďalej proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2) a napokon proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3).

10. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom ide o potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Prípustnosť dovolania žalobkyne teda vyplýva z ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

11. Vzhľadom na obsah dovolania i zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal odvolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 ods. 1 O.s.p.

12. Podľa ustanovenia § 242 ods. 1 druhej vety O.s.p., ukladajúceho dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal prípustnosť dovolania nielen vo vzťahu k § 238 a k § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

13. Žalobkyňa existenciu procesných väd konania vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Z týchto ustanovení preto prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť.

14. So zreteľom na žalobkyňou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa najvyšší súd osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a to procesne nesprávnym postupom súdu.

15. Zo žalobného návrhu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXX zaplata sumy 618,01 eur s príslušenstvom. V prejednávanej veci súd prvej inštancie konštatoval, že právny vzťah, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, bol založený zmluvou majúcou charakter spotrebiteľskej zmluvy.

16. Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Podľa ods. 3 súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná. Podľa ods. 4 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

17. Možnosť súdu aj bez návrhu výslovne uviesť neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy vo výroku rozhodnutia bola do Občianskeho súdneho poriadku zavedená zákonom č. 384/2008 Z.z. a to doplnením odseku 3 do ustanovenia § 153 a následne doplnená o nový odsek 4 a to zákonom č. 575/2009 Z.z., ktorý mal za cieľ dosiahnuť účinné prostriedky na eliminovanie používania neprijateľných

podmienok v spotrebiteľských zmluvách, doplniť neúplnú transpozíciu Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku a zvýšiť kompetencie Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vo vzťahu k novému ustanoveniu § 153 ods. 4 O.s.p. zavedenému do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 575/2009 Z.z. dôvodová správa výslovne uvádza, že navrhovaná právna úprava súvisí so záväznosťou výroku rozsudku, pričom rozhodovanie ultra petit má oporu už v ustanovení § 153 ods. 3 O.s.p. a naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 80 písm. c/ O.s.p.). Dôvodová správa v súvislosti s ustanovením § 153 ods. 4 zdôrazňuje, že rozsudok podľa tohto ustanovenia nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci (res iudicatae) pre spory dodávateľa s inými spotrebiteľmi, ktorí neboli účastníkmi konania v konaní, v ktorom bol vyhlásený tento rozsudok. Súd môže vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj ex officio. Súd nemusí vyhlasovať uznesenie o začatí konania, ak mieni ex officio určiť v začatom konaní (súdnom spore zo spotrebiteľskej zmluvy), že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná. Musí však umožniť účastníkom vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aby tak dosiahol svoje rozhodnutie predvídateľným (porovnaj tiež § 100 ods. 1 in fine); inak by v prípade určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky odňal dodávateľovi možnosť konať pred súdom a tak bez ďalšieho vytvoril vo vzťahu k tomuto výroku stav pre kasačné rozhodnutie apelačného súdu (§ 221 ods. 1 písm. f/). Konanie vo veci samej je však možné začať len na základe návrhu účastníka konania.

18. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXX zaplata sumy 618,01 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie dňa 19. novembra 2014 verejne vyhlásil rozsudok, ktorého sa účastníci konania nezúčastnili. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie vyzval účastníkov na vyjadrenie sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Na odvolanie žalobkyne odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Námietky odvolateľky uvádzané v odvolaní nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Odvolací súd nevenoval žiadnu pozornosť tomu, že súd prvej inštancie nevytvoril žalobkyni procesnú možnosť vyjadriť sa k novej aplikácii ustanovenia § 153 ods. 3, 4 O.s.p., t. j. vyjadriť sa k otázke posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Procesný postup tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, ktorý takému vážnemu procesnému pochybeniu nevenoval žiadnu pozornosť a rozsudok súdu prvej inštancie len s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, mal za následok odňatie možnosti žalobkyni pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

19. Podľa dovolacieho súdu súd prvej inštancie porušil právo žalobkyne na spravodlivý proces tým, že svoje rozhodnutie „nečakane“ založil na právnych záveroch v otázke neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez toho, aby jej umožnil vyjadriť sa k takémuto právnomu posúdeniu, čím v skutočnosti žalobkyni odňal právo namietať správnosť jeho právneho názoru. Až z rozhodnutia súdu prvej inštancie sa žalobkyňa dozvedela, že súd vyvodil svoj právny záver zo skutočností, ku ktorým jej nebola daná možnosť vyjadriť sa. K týmto právnym záverom súdu sa strany sporu pred rozhodnutím súdu o spore nemali možnosť vyjadriť, prípadne predložiť dôkazy, naviac odvolací súd ich považoval za neprípustné a nevýznamné a procesnému pochybeniu súdu prvej inštancie nevenoval žiadnu pozornosť napriek tomu, že mal správne rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pretože požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania odvolací súd mohol učiniť zadosť iba kasačným rozhodnutím. Tým, že odvolací súd tak nepostupoval, znemožnil strane sporu realizáciu jej procesných práv, lebo jej odoprel možnosť prieskumu správnosti nových, prípadne z pohľadu súdu prvej inštancie dosiaľ bezvýznamných, avšak z hľadiska právneho posúdenia veci však rozhodujúcich skutkových zistení.

20. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že súdy oboch inštancií v prejednávanej veci zaťažili konanie procesnou vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ktorá je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd rozhodnutia vydané v takomto konaní vždy zrušiť; rozhodnutia vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôžu byť považované za správne. So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudky súdov oboch inštancií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 2 CSP). Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozsudky súdov oboch inštancií, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námitkami uvedenými v dovolaní, resp. vecným prieskumom rozhodnutia.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§

453 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.